

BOG

EVIGT I TIDEN (/BOEGER/EVIGT-I-TIDEN-ROMAN)

Af Jens Smærup Sørensen (/forfattere/jens-smaerup-sorensen) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A136704982&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A136704982&FRAGMENT=CONTENT))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/evigt-i-tiden-roman) for at anmelde

Smærup Sørensen viser sig igen som en litterær dirigent, der mestrer sprogets instrumenter.

ANMELDELSE

25 sep.23

(/users/asger-beier-berndsen)

Af Asger Beier Berndsen (/users/asger-beier-berndsen)

Smærup Sørensen viser sig igen som en litterær dirigent, der mestrer sprogets instrumenter med en beundringsværdig selvfølgelighed.

Jens Smærup Sørensen iscenesætter mesterligt forskellige tidsaldre i sit klimakvad om landbruget, ægteskabets dynamikker og menneskets udviklingshistorie.

Som en sproglig kamæleon formår Smærup Sørensen både at imitere og ommøblere den litterære tradition fra det folkelige gennembrud omkring år 1900, hvor det landlige liv og dialekten i litteraturen havde hæderkronede dage. Men han formår i samme ombæring også at lyde troværdigt moderne, når han lader synspunkter i klimakrisen kolliderer i et bestyrelsesmøde i nutidens København, så de finurlige nuancer synger.

Denne sproglige spændevide kræver hans bogs ambitiøse forløb også, da den foregår i tre skæbnesvangre tidsspor for landbruget, og menneskerne i det, sat i byen Skovby: Vi er i 1790'ernes landboreformer, i sidste halvdel af 1800-tallet med etablering af andelsmejeri, højskoler og forsamlingshus og slutvist i moderne tid, hvor landbrug rimer på fødevareproduktion og klimabelastning. Disse tre tider er afvekslet med fire kapitler, der foregår i en helt fjerde tid, på den anden side af en udefineret katastrofe, hvor vores hovedpersoner, ægteparret Jakob og Lone, lever i et smuldrende samfund. De må skabe ny mening og leve med smertelige afsavn i en ny verdens(u)orden, hvor dyrene dør og strøm er en sporadisk størrelse.

Til trods for tidsspringene er Lone, Jakob og de andre folk i Skovby de gennemgående karakterer. Bogen bruger ingen ord på at forklare denne anormalitet, og det er egentlig herligt befriende, at de umærkeligt dumpes ned i de forskellige tider. Det fungerer, og som læser tænker man ikke nærmere over uvirkeligheden i det; tværtimod tjener det bogens pointer om problematikernes evigyldighed og typernes tilpasningsevne rigtig virkningsfuldt.

Man kan klistre mange mærkater på Smærup Sørensens præstation af en bog, og de ville alle være dækkende: Historisk roman, klimadystopi, samtidslitteratur eller ægteskabsroman. Fjerner man endda disse kulørte genremærkater, så står et sprogligt overskud, der er de færreste forfattere forundt, lysende tilbage. Fortællermæssigt formår han både at være inde i hovedet på den sindssyge Christian den 7. for en stærkt underholdende stund (et kapitel det ville være ærgerligt at citere fra, da det virkelig skal læses i sin rige helhed!) og at komme med en detaljerig beskrivelse af fjernelsen af en særligt problematisk kampesten, med grove, brovtende replikker som *"[J]eg siger dig, Jeppe Jonassen, ved den hellige jomfrus patter, det var dig og din elendige rallik der fik den satan trukket op af hullet!"*.

Sidst, men ikke mindst, er der også hymniske passager a la denne: *"det er nu ved at komme nærmere end nogen sinde og hun er ved at komme sig selv nærmere også, blive ét med det hele som næsten slet ikke er der længere, ligesom heller ikke hun selv, hvor hun er, hvem hun er, et væsen et sted, alle vegne, i det her nu der alligevel kan blive så frydefuldt langt."*

Smærup Sørensen viser sig endnu engang som en litterær dirigent, der mestrer sprogets instrumenter og toner.

BOGDETALJER

Andre bøger af Jens Smærup Sørensen